

Запита: „Отъ дека си ти?“

„Отъ Скопье!“ „А ти?“ „Азъ отъ Прилѣпъ
съмъ славень,

Въ менъ българско сърдце тупти!“

„Ти, момко?“ „Отъ Струга!“ „Ти?“ „Азъ съмъ
отъ Рѣсенъ

„Ти?“ „Въ Дойранъ надъ езеро чудно

надвесень!“

„Ти?“ „Азъ съмъ отъ Охридъ свещень!“

И съ болка безкрайна и съ радостъ въвъ

взора

Изви той глава настрани.

И гледатъ безмълвно измжчени хора

Съсъ сълзи по бледни страни.